VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

2015. gada 2. jūlijā *

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "ALEX" reģistrācijas pieteikums — Valsts vārdiska un grafiska preču zīme "ALEX" — Relatīvs atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Apelācijas sūdzības pieņemamība Apelācijas padomē — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants — Ar konfliktējošām preču zīmēm aptverto preču un pakalpojumu līdzības neesamība — Sajaukšanas iespējas neesamība

Lieta T-657/13

BH Stores BV , Kirasao [*Curaçao*] (autonoma teritorija Nīderlandes sastāvā), ko pārstāv *T. Dolde*, advokāts, un *M. Hawkins*, *solicitor*,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *L. Rampini*, pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Alex Toys LLC , Vilmingtona, Delavēra [*Wilmington*, *Delaware*] (Amerikas Savienotās Valstis), ko *pārstāv G. Macías Bonilla*, *P. López Ronda*, *G. Marín Raigal* un *E. Armero*, advokāti,

par prasību par ITSB Apelācijas otrās padomes 2013. gada 16. septembra lēmumu lietā R 1950/2012-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *BH Stores BV* un *Alex Toys LLC*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: tiesas priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši M. van der Vaude [*M. van der Woude*] (referents), M. Kančeva [*M. Kancheva*], K. Veters [*C. Wetter*] un I. Uljoa Rubio [*I. Ulloa Rubio*],

sekretārs J. Plingers [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 11. decembrī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 2. aprīlī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 21. martā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā šīs lietas nodošanu Vispārējās tiesas septītajai palātai paplašinātā sastāvā,

ņemot vērā viena no palātas locekļiem nespēju piedalīties lietas iztiesāšanā un Vispārējās tiesas priekšsēdētāja lēmumu saskaņā ar Vispārējās tiesas 1991. gada 2. maija Reglamenta 32. panta 3. punktu norīkot sevi, lai papildinātu palātas sastāvu,

pēc tiesas sēdes 2015. gada 10. martā

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 2007. gada 27. decembrī *Panline U. S. A. Inc.* (kuru pēc Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma cesijas 2013. gada 21. maijā ir aizstājusi persona, kas iestājusies lietā – *Alex Toys LLC*) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), [kas aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdiska preču zīme “ALEX”.

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 16., 20. un 28. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 16. klase: “Gumijas zīmogi un zīmogspilventiņi; trafaretu kārbas; lineāli; apsveikumu kartiņas ar pārsteigumu; flomāsteri–marķieri; gleznošanas piederumu komplekts bērniem, kas ietver piederumus gleznošanai ar pirkstiem, guaškrāsas, akvareļkrāsas, otas, trauciņus un priekšautus bērniem; tīrīšanas līdzekļi tāfelēm; krītiņi; vaska krītiņi un plastmasas krītiņi; biroja vai mājsaimniecības līme; šķēres bērniem; krāsu zīmuļi; papīra origami; zīmēšanas bloknoti; krāsojamās grāmatas un grāmatas ar izgriežamām daļām; krāsojamās grāmatas; un aktivitāšu grāmatas bērniem”;

— 20. klase: “Bērnu mēbeles”;

— 28. klase: “Rokdarbu un mākslas komplekti bērniem, lai izgatavotu rotaslietas, pērļu kaklarotas, atklātnes, diorāmas iziešanai caur džungļiem, atslēgu piekaru ķēdītes, apģērbu aksesuārus, nodarbotos ar origami un kirigami mākslu, izgatavotu uzlīmes, priekšmetus ar vizuļiem, nodarbotos ar smilšu mākslu, izgatavotu dzīvnieku skulptūras, maketus, kolāžas, šķīdumus, personiskās smaržas, dušas želejas, personiskos laika plānotājus un brīvdienu albumus un suvenīrus, fotogrāfiju albumus, izšuvumus uz zīda, modes aksesuārus (tostarp lentes, pērles un fluorescējošās pērles); rokdarbu un mākslas komplekti bērniem, kas paredzēti gleznošanai, zīmēšanai, zīmēšanai uz trafareta, krāsošanai, modelēšanai, dinozauru izgatavošanai un alfabēta un ciparu zīmēšanai un mācīšanai (izmantojot izgaismotas atklātnes, plastikāta magnētisko burtus un ciparus); papīra rokdarbu komplekti; komplekti maskarādēm; komplekti pulksteņu un pulksteņu aproču izgatavošanai; priekšauti bērniem, ko pārdod kā rokdarbu un mākslas komplektu sastāvdaļu; vannas rotaļlietas bērniem; un izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm”.

4 2008. gada 26. maijā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 21/2008.

5 2008. gada 26. augustā *Arcandor Akt* (kuru pēc secīgas nodošanas ir aizstājusi prasītāja, *BH Stores BV*), pamatojoties uz grozītās Regulas Nr. 40/94 42. pantu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 41. pants), iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz iepriekš 3. punktā norādītajām precēm.

6 Iebildumi bija balstīti uz šādām agrākām preču zīmēm:

— Vācijas vārdisku preču zīmi “ALEX”, kuras pieteikums iesniegts 1982. gada 2. septembrī, kura reģistrēta 1983. gada 3. jūnijā, reģistrācija atjaunota 2002. gada 3. septembrī un 2012. gada 1. oktobrī, reģistrācijas numurs 1049274, aptver “sporta preces”, kas ietilpst 28. klasē;

— Vācijas vārdisku preču zīmi “ALEX”, kuras pieteikums iesniegts 1990. gada 5. jūlijā, kura reģistrēta 1992. gada 15. janvārī, reģistrācija atjaunota 2010. gada 1. augustā, reģistrācijas numurs DD 648968, aptver “dvieļus, kā, piemēram, roku dvieļi, vannas dvieļi, mazgāšanās cimdi un dvieļi viesiem”, kas ietilpst 24. klasē, un “sporta preces”, kas ietilpst 28. klasē;

— Vācijas grafisku preču zīmi, kuras pieteikums iesniegts 1999. gada 4. maijā, kura reģistrēta 1999. gada 2. augustā, reģistrācijas atjaunota 2009. gada 1. jūnijā, reģistrācijas numurs 39925705, aptver “velosipēdus”, kas ietilpst 12. klasē, “somas, mugursomas, ceļojumu somas un čemodānus”, kas ietilpst 18. klasē, un “sporta preces”, kas ietilpst 28. klasē, un kura ir attēlota šādi:

7 Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) un Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts) norādītajiem pamatiem.

8 2011. gada 7. jūnijā prasītāja iesniedza tās agrāko preču zīmju izmantošanas pierādījumus.

9 2012. gada 16. maijā persona, kas iestājusies lietā, saīsināja 28. klasē ietilpstošo preču sarakstu, to beigās pievienojot šādu jaunu norādi:

— 28. klase: “[..] vannas rotaļlietas bērniem; un izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm; neviena no iepriekš minētajām precēm neietver sporta preces”.

10 Iebildumu nodaļa 2012. gada 3. oktobrī pilnībā noraidīja iebildumus.

11 2012. gada 22. oktobrī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu iesniedza apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

12 ITSB Apelācijas otrā padome ar 2013. gada 16. septembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) atstāja spēkā Iebildumu nodaļas lēmumu. Apelācijas padome norādīja, ka tā ir ierobežojusi savu pārbaudi ar iebildumu pamatojuma – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta – vērtējumu, ņemot vērā, ka prasītāja vairs neizvirza argumentus, pamatojoties uz šīs pašas regulas 8. panta 5. punktu. Tā arī norādīja, ka prasītāja neapstrīd, ka agrākās preču zīmes ir tikušas izmantotas vienīgi attiecībā uz “sporta precēm” un ka iebildumi ir attiecināti tikai uz “vannas rotaļlietām bērniem” un “izglītojošām un attīstošām rotaļlietām bērnu aktivitātēm”, kas ietilpst 28. klasē. Apelācijas padome uzskatīja, ka konkrēto sabiedrības daļu veido plašas sabiedrības locekļi Vācijā. Tā norādīja, ka attiecībā uz agrākām vārdiskām preču zīmēm nav konstatēts, ka konfliktējošās preču zīmes ir identiskas, un attiecībā uz agrākām grafiskām preču zīmēm – ka konfliktējošās preču zīmes ir līdzīgas. Apelācijas padome, atsaucoties uz 2013. gada 4. jūnija spriedumu *i-content*/ITSB – *Decathlon* (“BETWIN”)

(T-514/11, Krājums (Izvilkumi), EU:T:2013:291, 34.–39. punkts), uzskatīja, ka “sporta preces” un “vannas rotaļlietas bērniem; un izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm” ir atšķirīgas preces un tāpēc nevar būt nekādas sajaukšanas iespējas, jo nav īstenojies Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanai nepieciešamais nosacījums, proti, preču identiskums vai līdzība.

Lietas dalībnieku prasījumi

13 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar procesu Iebildumu nodaļā un procesu ITSB Apelācijas otrajā padomē.

14 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— pilnībā noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt ITSB un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus, tostarp personas, kas iestājusies lietā, izdevumus saistībā ar procesu Iebildumu nodaļā un ITSB Apelācijas padomē.

15 Persona, kas iestājusies lietā, tiesas sēdē, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdoto jautājumu, norādīja, ka tā galvenokārt lūdz Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā prasītājas apelācijas sūdzība, kas iesniegta Apelācijas padomei, ir atzīta par pieņemamu, un pakārtoti – noraidīt prasību un atstāt spēkā apstrīdēto lēmumu gadījumā, ja Vispārējā tiesa apstiprinās Apelācijas padomei iesniegtās apelācijas sūdzības pieņemamību.

Juridiskais pamatojums

Par Apelācijas padomei iesniegtās apelācijas sūdzības pieņemamību

16 Persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka Apelācijas padomei iesniegtā apelācijas sūdzība bija nepieņemama, jo ir pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētais četru mēnešu termiņš pēc lēmuma izziņošanas, lai iesniegtu rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas [sūdzības] pamatojums. Tā norāda, ka Iebildumu nodaļas lēmums prasītājai tika paziņots 2012. gada 3. oktobrī un ka prasītāja iesniedza savas apelācijas sūdzības pamatojumu 2013. gada 3. februārī, proti, pēc noteiktā termiņa beigām; šis termiņš personas, kas iestājusies lietā, ieskatā esot izbeidzies 2013. gada 4. februārī (tā kā 2013. gada 3. februāris bija svētdiena). Tā arī norāda, ka apstrīdētajā lēmumā par šo [termiņa] pārkāpumu nekas nav minēts.

17 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka Apelācijas padome nav ignorējusi jautājumu par apelācijas sūdzības pieņemamību, jo tā apstrīdētā lēmuma 17. punktā ir norādījusi, ka apelācijas sūdzība atbilst Regulas Nr. 207/2009 58., 59. un 60. pantam un Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas Nr. 2868/95 par to, kā īstenot Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), 48. noteikuma 1. punktam un tāpēc tā ir pieņemama.

18 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu par to, vai 2013. gada 7. februāra apelācijas sūdzības pamatojuma izklāsts ir ticis iesniegts Regulas Nr. 207/2009 60. panta noteiktajā termiņā, izskatāmajā lietā ir jāatsaucas uz ITSB priekšsēdētāja 2011. gada 18. aprīļa lēmumu EX-11-3 par elektroniskajiem paziņojumiem, kas tiek sūtīti uz ITSB un no ITSB, kurš bija piemērojams brīdī, kad tika pieņemts Iebildumu nodaļas lēmums, 7. panta 4. punktu. Šī norma ir formulēta šādi:

“Izņemot gadījumu, kad ir precīzi nosakāms paziņošanas datums, paziņošana tiek uzskatīta par veiktu piektajā kalendārajā dienā pēc dienas, kurā dokuments ir izveidots [ITSB] sistēmās. Dokumenta izveidošanas datums ir norādīts uz paša dokumenta. Dokuments tiek iesniegts *MAILBOX* iespējami ātri pirms šī piecu dienu termiņa beigām.”

19 Prasītāja un ITSB apgalvo, ka izskatāmajā lietā datums, kurā Iebildumu nodaļas lēmums tika izveidots [ITSB] sistēmās, ir 2012. gada 3. oktobris un tāpēc Iebildumu nodaļas lēmuma paziņošana ir uzskatāma par veiktu pēc piecām dienām, proti, 2012. gada 8. oktobrī.

20 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Iebildumu nodaļas lēmuma datums ir 2012. gada 3. oktobris, tādējādi dokumenta izveidošana ITSB sistēmās saskaņā ar lēmuma EX-11-3 7. panta 4. punktu nav varējusi notikt agrāk.

21 Saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 70. noteikuma 1. un 2. punktu, aplūkojot to kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 60. panta pēdējo teikumu, izskatāmajā lietā termiņš, lai iesniegtu paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, līdz ar to ir izbeidzies ne agrāk kā 2013. gada 8. februārī.

22 Tāpēc 2013. gada 7. februāra apelācijas sūdzības pamatojuma izklāsts ir ticis iesniegts noteiktajā termiņā un Apelācijas padome pamatoti ir atzinusi prasītājas apelācijas sūdzību par pieņemamu.

23 No iepriekš minētā izriet, ka personas, kas iestājusies lietā, pamats saistībā ar Apelācijas padomei iesniegtās apelācijas sūdzības nepieņemamību ir jānoraida.

Par pierādījumu, kas pirmoreiz iesniegti Vispārējā tiesā, pieņemamību

24 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka Vispārējai tiesai nav jāņem vērā prasītājas jaunie pierādījumi, tā kā šie pierādījumi pirmoreiz iesniegti šīs tiesvedības laikā un tā kā to saturs nevar grozīt apstrīdētajā lēmumā ietverto motivāciju un secinājumus.

25 Prasības pieteikuma 14.–18. pielikums, kas ir izraksti no interneta vietnēm un kas pirmoreiz iesniegti Vispārējā tiesā, un no kuriem izvilkumi ir ietverti prasības pieteikumā, nevar tikt ņemti vērā. Prasības izskatīšana Vispārējā tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu ITSB apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 207/2009 65. panta izpratnē, tāpēc Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kuri tai iesniegti pirmoreiz. Tāpēc iepriekš minētie dokumenti ir jānoraida, nepārbaudot to pierādošo spēku (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 24. novembris, *Sadas*/ITSB – *LTJ Diffusion* (“ARTHUR ET FELICIE”), T-346/04, Krājums, EU:T:2005:420, 19. punkts un tajā minētā judikatūra). Tas pats attiecas uz iestāšanās raksta 9. pielikumu.

26 Prasības pieteikuma 13. un 19. pielikums, lai gan ir pirmoreiz iesniegti Vispārējā tiesā, nav pierādījumi kā tādi, bet attiecas uz ITSB lēmumu pieņemšanas praksi un Eiropas Savienības tiesas judikatūru, uz kuru, pat ja tā ir vēlāka nekā process ITSB, lietas dalībniekam ir tiesības atsaukties (šajā ziņā skat. spriedumus, “ARTHUR ET FELICIE”, iepriekš 25. punkts, EU:T:2005:420, 20. punkts, un 2005. gada 8. decembris, *Castellblanch*/ITSB – *Champagne Roederer* (“CRISTAL CASTELLBLANCH”), T-29/04, Krājums, EU:T:2005:438, 16. punkts). Savienības tiesību interpretācijas procesā ne lietas dalībniekiem, ne Vispārējai tiesai nevar tikt liegts gūt iedvesmu no elementiem, kas izriet no Savienības, valsts vai starptautisko tiesu judikatūras. Šāda iespēja atsaukties uz Savienības, valsts vai starptautisko tiesu spriedumiem nav paredzēta judikatūrā, saskaņā ar kuru prasības izskatīšana Vispārējā tiesā ir vērsta uz

to, lai pārbaudītu ITSB apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu, ņemot vērā pierādījumus, kurus tai iesnieguši lietas dalībnieki, tāpēc, ka Apelācijas padomei netiek pārmests, ka tā nav ņēmusi vērā konkrētā Savienības, valsts vai starptautiskas tiesas spriedumā minētus faktiskos apstākļus, bet gan tiek veikta atsauce uz spriedumiem, lai argumentētu pamatu saistībā ar Apelācijas padomes pieļautu Regulas Nr. 207/2009 normas pārkāpumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 12. jūlijs, *Vitakraft-Werke Wührmann*/ITSB – *Johnson’s Veterinary Products* (“VITACOAT”), T-277/04, Krājums, EU:T:2006:202, 70. un 71. punkts).

Par lietas būtību

27 Pamatojot savu prasību, prasītāja izvirza divus pamatus, no kuriem pirmais ir saistīts ar Regulas Nr. 207/2009 75. pantā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un otrais ir saistīts ar minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pamatu saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpumu

28 Saistībā ar pirmo pamatu prasītāja norāda, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā vietā, lai izvērtētu faktus un argumentus, kurus lietas dalībnieki izvirzīja iebildumu procesa un apelācijas procesā, un izklāstītu izšķirošos faktus un juridiskos apsvērumus, uz kuriem balstīts apstrīdētais lēmums, tā ir vienīgi atsaukusies uz spriedumu “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), daļēji burtiski pārņemot tā 36.–38. punktu, lai secinātu, ka attiecīgās preces ir atšķirīgas, bet neizvērtējot, vai šī sprieduma pamatā esošie fakti un argumentācija ir piemērojami arī attiecībā uz šo lietu.

29 Saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmo teikumu ITSB lēmumos ir jānorāda pamatojums. Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai šim pienākumam ir tāds pats tvērums kā LESD 296. panta otrajā daļā noteiktajam pienākumam un pamatojumam, kas paredzēts minētajā pantā, skaidri un nepārprotami ir jāatspoguļo akta izdevēja argumentācija. Pienākumam norādīt pamatojumu ITSB lēmumos ir divkāršs mērķis dot iespēju, pirmkārt, ieinteresētajām personām zināt pieņemtā pasākuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un, otrkārt, Savienības tiesai – īstenot tās kontroli pār lēmuma tiesiskumu (spriedumi, 2004. gada 21. oktobris, *KWS Saat*/ITSB, C-447/02 P, Krājums, EU:C:2004:649, 64. un 65. punkts, un 2013. gada 28. novembris, *Herbacin cosmetic*/ITSB – *Laboratoire Garnier* (“HERBA SHINE”), T-34/12, EU:T:2013:618, 42. punkts).

30 No judikatūras izriet, ka jautājums par to, vai lēmuma pamatojums atbilst šīm prasībām, ir jāvērtē, ņemot vērā ne vien tā formulējumu, bet arī tā kontekstu un visas tiesību normas, kuras regulē attiecīgo jautājumu (skat. spriedumu, 2011. gada 26. oktobris, *Bayerische Asphaltmischwerke*/ITSB – *Koninklijke BAM Groep* (“bam”), T-426/09, EU:T:2011:633, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka apelācijas padomēm nevar izvirzīt prasību sniegt izklāstu, kurā izsmeļoši un punkts pa punktam sekots visiem argumentiem, kurus izvirzījuši tajās notiekošo procesu dalībnieki. Tātad pamatojums var būt netiešs – ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kuru dēļ ticis pieņemts apelācijas padomes lēmums, un kompetentajai tiesai – gūt pietiekamu informāciju savas pārbaudes veikšanai (skat. spriedumu, 2008. gada 9. jūlijs, *Reber*/ITSB – *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (“Mozart”), T-304/06, Krājums, EU:T:2008:268, 55. punkts un tajā minētā judikatūra). Ir pietiekami, ka apelācijas padomes izklāsta faktus un tiesiskos apsvērumus, kuriem ir būtiska nozīme lēmuma kontekstā (skat. spriedumu, 2010. gada 30. jūnijs, *Matratzen Concord* /ITSB – *Barranco Schnitzler* (“MATRATZEN CONCORD”), T-351/08, EU:T:2010:263, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Izskatāmajā lietā no apstrīdētā lēmuma 25. punkta skaidri izriet, ka, pirmām kārtām, Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka sprieduma “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), secinājums, saskaņā ar kuru nepastāv nekāda līdzība starp “sporta precēm” un “rotaļlietām, spēlēm un spēļu priekšmetiem”, ir “paplašināti” attiecināms uz konfliktējošajām precēm izskatāmajā lietā, proti, “sporta precēm”, “vannas rotaļlietām bērniem” un “izglītojošām un attīstošām rotaļlietām bērnu aktivitātēm”.

33 Otrām kārtām, Apelācijas padome ir pārņēmusi argumentus, kas izklāstīti spriedumā “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), apstrīdētā lēmuma 25. punktā precizējot, ka tā tos uzskata par atbilstošiem, lai galīgi atspēkotu argumentus, kurus persona, kas iestājusies lietā, izvirzījusi izskatāmajā lietā.

34 Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 26. punktā ir atgādinājusi, ka, lai gan varētu tikt konstatēta saikne starp “sporta precēm”, no vienas puses, un atsevišķām rotaļlietām (piemēram, “vannas rotaļlietām bērniem” un “izglītojošām un attīstošām rotaļlietām bērnu aktivitātēm”), no otras puses, ciktāl atsevišķas “sporta preces” var tikt izmantotas kā rotaļlietas un atsevišķas rotaļlietas arī var būt “sporta preces”, šāds pieņēmums neatspēko faktu, ka šīm abām preču kategorijām ir atšķirīgs funkcionālais uzdevums, proti, “sporta precēm” – trenēt ķermeni ar fiziskiem vingrinājumiem, “vannas rotaļlietām bērniem” – izklaidēt mazus bērnus un “izglītojošām un attīstošām rotaļlietām bērnu aktivitātēm” – izklaidēt un izglītot bērnus.

35 Turklāt Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 27. punktā ir norādījusi, ka, lai gan ir iespējams, ka “sporta preces” ir paredzētas bērniem rotaļlietu veidā vai ka tās tiek ražotas, lai tiktu izmantotas kā rotaļlietas papildinošas preces, tādējādi tās var ražot vieni un tie paši uzņēmumi un piedāvāt vienos un tajos pašos izplatīšanas tīklos, tās ir tādu preču kategorija, kuras vispārīgi ražo specializētie uzņēmumi un kuras pārdod specializētajos veikalos, vai kas lielu tirdzniecības telpu gadījumā tiek pārdotas specializētos veikalos, kuri, pat ja var būt tuvu viens otram, tomēr ir nošķirti.

36 No iepriekš minētā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, apstrīdētajā lēmumā ir skaidri izklāstīti izšķirošie fakti un tiesiskie apsvērumi, kuriem ir būtiska nozīme apstrīdētā lēmuma kontekstā un kuri, pirmkārt, ļauj prasītājai uzzināt apstrīdētā lēmuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un, otrkārt, Savienības tiesai īstenot tās tiesiskuma kontroli.

37 Turklāt principā nekas neliedz Apelācijas padomei pārņemt Savienības tiesas sprieduma argumentāciju, ja tā uzskata, ka tā ir piemērojama izskatāmajā lietā. Tādējādi, lai gan ir tiesa, ka Apelācijas padome ir ekstensīvi pārņēmusi sprieduma “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), 36.–38. punktu, tā tomēr ir skaidri norādījusi, kuri šī sprieduma pamatā esošie fakti un argumenti tās ieskatā ir piemērojami izskatāmajā lietā.

38 Trešām kārtām, pārējie prasītājas argumenti ne tik neļauj secināt, ka apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums.

39 Vispirms prasītāja norāda, ka Vispārējā tiesa spriedumā “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), ir kritizējusi pierādījumu, uz kuriem balstīts apstrīdētais lēmums, neesamību, kas izskatāmajā lietā tā neesot.

40 Tomēr ir jānorāda, ka jautājums par to, vai spriedums “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), ir piemērojams izskatāmajā lietā, attiecas uz otrā [prasības] pamata vērtējumu, proti, uz apstrīdētā lēmuma tiesiskuma vērtējumu pēc būtības, nevis uz apstrīdētā lēmuma pamatojuma vērtējumu.

41 Turpinot prasītāja būtībā apgalvo, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi tās pienākumu ņemt vērā lietas dalībnieku argumentus, veicot atsauces uz agrākiem ITSB lēmumiem, un pamatot savu lēmumu attiecībā uz šo lēmumu pieņemšanas praksi. Tā kritizē arī to, ka nav ņemts vērā 2013. gada 16. septembra spriedums *Knut IP Management*/ITSB – *Zoologischer Garten Berlin* (“KNUT – DER EISBÄR”) (T-250/10, turpmāk tekstā – “spriedums “KNUT””, EU:T:2013:448).

42 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka lēmumi, kas ITSB apelācijas padomēm ir jāpieņem saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009 attiecībā uz apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju, tiek pieņemti, īstenojot saistošo kompetenci, nevis rīcības brīvību. Tāpēc minēto lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz šo regulu, kā to interpretējušas Savienības tiesas, nevis uz apelācijas padomju agrāko lēmumu pieņemšanas praksi (spriedumi, 2007. gada 26. aprīlis, *Alcon*/ITSB, C-412/05 P, Krājums, EU:C:2007:252, 64. un 65. punkts, un “ARTHUR ET FELICIE”, iepriekš 25. punkts, EU:T:2005:420, 71. punkts).

43 Izskatāmajā lietā, ņemot vērā iepriekš 31. un 42. punktā minēto judikatūru un tā kā Apelācijas padome ir pietiekami izklāstījusi faktus un tiesiskos apsvērumus, kuriem ir būtiska nozīme apstrīdētā lēmuma kontekstā, tai nebija jāsniedz īpaši argumenti, lai pamatotu savu lēmumu attiecībā uz agrākajiem ITSB lēmumiem, kas minēti lietas dalībnieku procesuālajos dokumentos, vai attiecībā uz Savienības judikatūru.

44 Turklāt, runājot konkrēti par argumentu attiecībā uz spriedumu “KNUT”, iepriekš 41. punkts (EU:T:2013:448), ir jākonstatē, ka, pieņemot, ka Apelācijas padome varēja savlaicīgi zināt par šo spriedumu, nevar prasīt, lai tā komentē katru Savienības tiesu spriedumu, it īpaši ņemot vērā faktu, ka tā skaidri ir paudusi viedokli par spriedumu “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), kurā skarts tāds pats jautājums kā izskatāmajā lietā.

45 Tātad prasītājas pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

46 Prasītāja uzskata, ka Apelācijas padome kļūdaini ir secinājusi par attiecīgo preču līdzības neesamību, kā arī sajaukšanas iespējas neesamību.

47 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieteikto preču zīmi nereģistrē, ja tās identiskuma vai līdzības ar agrāko preču zīmi dēļ un preču vai pakalpojumu, ko aptver abas preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme [sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv sajaukšanas iespēja]. Iespēja maldināt [sajaukšanas iespēja] ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi. Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkumu par agrākām preču zīmēm uzskata dalībvalstī reģistrētas preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datuma.

48 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja ir iespēja, ka sabiedrība var uzskatīt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ir no viena un tā paša uzņēmuma vai no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, un ņemot vērā visus faktorus, kuriem ir nozīme konkrētajā lietā, it īpaši apzīmējumu līdzības un aptverto preču vai pakalpojumu līdzības savstarpējo saistību (skat. spriedumu, 2003. gada 9. jūlijs, *Laboratorios RTB* /ITSB – *Giorgio Beverly Hills* (“GIORGIO BEVERLY HILLS”), T-162/01, Krājums, EU:T:2003:199, 30.–33. punkts un tajos minētā judikatūra).

49 Gadījumā, kad agrākās preču zīmes aizsardzība attiecas uz visu [Eiropas] Savienību, ir jāņem vērā, kā konfliktējošās preču zīmes uztver attiecīgo pakalpojumu patērētājs šajā teritorijā. Tomēr ir jāatgādina, ka, lai atteiktu Kopienas preču zīmes reģistrāciju, pietiek, ka relatīvs atteikuma pamats Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē pastāv kādā Kopienas daļā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 14. decembris, *Mast-Jägermeister*/ITSB – *Licorera Zacapaneca* (VENADO ar rāmi u.c.), T-81/03, T-82/03 un T-103/03, Krājums, EU:T:2006:397, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Izskatāmajā lietā Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka konkrēto sabiedrības daļu veido plašas sabiedrības locekļi Vācijā, kas ir dalībvalsts, kurā ir aizsargātas agrākās preču zīmes, un lietas dalībnieki nav to apstrīdējuši.

51 Tāpat nav ticis apstrīdēts, ka attiecībā uz agrākām vārdiskām preču zīmēm konfliktējošās preču zīmes ir identiskas un ka attiecībā uz agrāko grafisko preču zīmi konfliktējošās preču zīmes ir līdzīgas.

52 Šie Apelācijas padomes vērtējumi ir jāapstiprina.

– Par preču līdzību

53 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai novērtētu attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzību, ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kas raksturo saikni starp tiem. Šie faktori it īpaši ietver to raksturu, funkcionālo uzdevumu, izmantošanu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu (spriedums, 1998. gada 29. septembris, *Canon*, C-39/97, Krājums, EU:C:1998:442, 23. punkts). Var ņemt vērā arī citus faktorus, tādus kā attiecīgo preču izplatīšanas kanāli (skat. spriedumu, 2007. gada 11. jūlijs, *El Corte Inglés*/ITSB – *Bolaños Sabri* (“PiraÑAM diseño original Juan Bolaños”), T-443/05, Krājums, EU:T:2007:219, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 Izskatāmajā lietā ir jāsalīdzina “vannas rotaļlietas bērniem” un “izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm”, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, un “sporta preces”, ko aptver agrākās preču zīmes.

55 Pirms galveno argumentu izvērtēšanas ir jākonstatē, ka vispārīgi prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā nav identificējusi preces, kas ietilpst kategorijā “vannas rotaļlietas bērniem” un “[izglītojošās un attīstošās] rotaļlietas bērnu aktivitātēm”. Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka no judikatūras izriet, ka, tā kā ar preču zīmēm aptverto preču konkrētie tirdzniecības apstākļi laika gaitā un atkarībā no šo preču zīmju īpašnieku vēlēšanās var mainīties, paredzamā divu preču zīmju sajaukšanas iespējas pārbaude nevar būt atkarīga no preču zīmju īpašnieku tirdzniecības plāniem, kas ir subjektīvi un neatkarīgi no tā, vai tie tiek īstenoti (spriedumi, 2007. gada 15. marts, *T. I. M. E. ART*/ITSB, C-171/06 P, EU:C:2007:171, 59. punkts, un 2008. gada 9. septembris, *Honda Motor Europe*/ITSB – *Seat* (“MAGIC SEAT”), T-363/06, Krājums, EU:T:2008:319, 63. punkts). Tātad Apelācijas padomei nebija jāidentificē ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās specifiskās preces, jo tās var mainīties.

56 Prasītāja galvenokārt izvirza četras argumentu kategorijas, lai pierādītu, ka attiecīgās preces ir līdzīgas: to raksturs, funkcionālais uzdevums, izplatīšanas un ražošanas kanāli un ITSB lēmumu pieņemšanas prakse.

57 Pirmām kārtām, attiecībā uz preču raksturu prasītāja norāda, ka “sporta precēm”, ko aptver agrākās preču zīmes, un “vannas rotaļlietām bērniem” un “izglītojošām un attīstošām rotaļlietām bērnu aktivitātēm”, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, ir viens un tas pats raksturs tāpēc, ka tām bieži ir viens un tas pats sastāvs (āda, plastmasa, koks vai metāls), tām ir viena un tā pati izmantošana, jo tai ir nepieciešams fizisks spēks, un tām ir viena un tā pati izturīgā fiziskā forma. Atsaucoties uz spriedumu “KNUT”, iepriekš 41. punkts (EU:T:2013:448), prasītāja arī norāda, ka daudzas “sporta preces” tiek piedāvātas vienkāršotā formā un samazinātā izmērā, kā rotaļlietas bērnu aktivitātēm, tādējādi bieži ir grūti nošķirt “sporta preces” no aktivitātēm paredzētām rotaļlietām (šajā ziņā skat. spriedumu “KNUT”, iepriekš 41. punkts, EU:T:2013:448, 47. punkts).

58 Pirmkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu par attiecīgo preču sastāvu, kā arī pierādījumiem, kurus tā šajā ziņā ir iesniegusi ITSB, ir jākonstatē, ka fakts, ka ar agrākajām preču zīmēm aptvertās “sporta preces” un ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās rotaļlietas var būt veidotas no vieniem un tiem pašiem materiāliem, kas turklāt ir ārkārtīgi dažādi, pats par sevi nav pietiekams, lai pierādītu preču

līdzību, ņemot vērā preču, kas var tikt ražotas no ādas, plastmasas, koka vai metāla, lielo daudzveidību. Faktiski var tikt izmantota viena un tā pati viela vai materiāls, lai ražotu plašu visnotaļ atšķirīgu preču klāstu.

59 Otrkārt, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, tas, ka “izglītojošām un attīstošām rotaļlietām bērnu aktivitātēm” eksistē vienkāršota forma un samazināts izmērs, ļauj tās nošķirt no “sporta precēm”, nevis sajaukt ar šīm minētajām precēm. Izskatāmajā lietā “izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm”, kā norāda to nosaukums, ir paredzētas salīdzinoši maziem bērniem un atšķiras no “sporta precēm” (pat ja tās imitē šīs sporta preces) ar to, ka tās ir mazāk tehniskas, tām ir atšķirīgs izskats (samazināts izmērs, neliels svars) un bērniem pielāgota drošība atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Direktīvai 2009/48/ES par rotaļlietu drošumu (OV L 170, 1. lpp.), kā arī kopumā zemāka cena. Minigolfa komplekts, izmantojot to kā preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, piemēru, kuru ir minējusi prasītāja, tiks pielāgots bērnu izmēram un golfa nūjām nebūs īsto golfa nūju izmēri, un tās būs no vieglas plastmasas. Šī argumentācija *a fortiori* attiecas uz “vannas rotaļlietām bērniem”, kurām nav “sportiska” ekvivalenta.

60 Treškārt, attiecībā uz argumentiem, saskaņā ar kuriem attiecīgās preces tiek izmantotas vienādi, proti, izmantojot fizisku spēku, un tām ir vienāda fiziskā forma – šiem faktiem nav izšķirošas nozīmes izskatāmajā lietā, jo tas attiecas uz daudzām precēm, kuru primārais funkcionālais uzdevums ir absolūti atšķirīgs no sporta (rokas instrumenti, tīrīšanas instrumenti, celtniecības instrumenti u.c.).

61 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertajām rotaļlietām ir atšķirīgs raksturs salīdzinājumā ar “sporta precēm”, ko aptver agrākās preču zīmes.

62 Otrām kārtām, attiecībā uz preču, ko aptver konfliktējošās preču zīmes, funkcionālo uzdevumu prasītāja norāda, ka tas ir identisks, ciktāl tās visas ir radītas fiziskās aktivitātes un izklaides kontekstā. Tā it īpaši uzsver, ka, kā ir norādīts spriedumā “KNUT”, iepriekš 41. punkts (EU:T:2013:448), eksistē zināma “nepārtraukta pāreja” starp “sporta precēm”, no vienas puses, un spēlēm, no otras puses, tā kā ir vispārzināms, “ka sporta preces” var tikt izmantotas spēlēm un ka atsevišķas spēles arī var tikt pielīdzinātas “sporta priekšmetiem” (spriedums “KNUT”, iepriekš 41. punkts, EU:T:2013:448, 47. punkts).

63 Pirmkārt, kā izriet no sprieduma “KNUT”, iepriekš 41. punkts (EU:T:2013:448), principā nepastāv savstarpējas aizstājamības un papildinoša saikne starp 28. klasē ietilpstošiem “vingrošanas un sporta priekšmetiem, kas nav ietverti citās klasēs”, no vienas puses, un tajā pašā klasē ietilpstošām “lellēm (rotaļu), spēlēm; rotaļlietām; plīša dzīvniekiem”, jo attiecīgajām precēm ir atšķirīgs funkcionālais uzdevums. Ja vingrošanas un sporta priekšmeti vispirms ir paredzēti fiziskās formas iegūšanai, tad spēlēm, tāpat kā rotaļlietām, ir izklaides funkcija (spriedums “KNUT”, iepriekš 41. punkts, EU:T:2013:448, 44. un 45. punkts).

64 Fakts, ka viens funkcionālais uzdevums (piemēram, fiziska aktivitāte) neizslēdz citu funkcionālo uzdevumu (piemēram, izklaidi) un ka abi funkcionālie uzdevumi var “apvienoties” kādā precē, kā to uzsver prasītāja, neliedz iespēju identificēt preces dominējošo vai, citiem vārdiem runājot, “pirmo” funkcionālo uzdevumu. Tādējādi persona, kas iestājusies lietā, pamatoti norāda, ka “izmantošana” ir jāsaprot kā vispārīgi paredzēta preces izmantošana, nevis netieša vai gadījuma izmantošana.

65 No tā izriet, ka zināmas “nepārtrauktas pārejas” vai pārsegšanās zonas esamība starp divām preču kategorijām, kurām būtībā ir atšķirīgi funkcionālie uzdevumi, nenozīmē, ka visas preces, kas ietilpst šajās preču kategorijās, ir līdzīgas.

66 Turklāt no judikatūras izriet, ka fakts, ka divas preces zināmā mērā var apmierināt vienu un to pašu vajadzību, neliedz to, ka konkrētais patērētājs var tās uztvert kā dažādas preces (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 18. jūnijs, *Coca-Cola*/ITSB – *San Polo* (“MEZZOPANE”), T-175/06, Krājums, EU:T:2008:212, 66. punkts).

67 Izskatāmajā lietā Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā pamatoti ir uzskatījusi, ka konfliktējošajām precēm būtībā ir atšķirīgs funkcionālais uzdevums, atsaucoties uz spriedumu “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), 35. un 36. punktu.

68 No sprieduma “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), izriet, ka, lai gan nav izslēgts, ka var tikt konstatēta saikne starp atsevišķām “sporta precēm un vingrošanas priekšmetiem”, no vienas puses, un atsevišķām “rotaļlietām, spēlēm un spēļu priekšmetiem”, no otras puses, ciktāl atsevišķas “sporta preces” var tikt izmantotas “spēlēm” un atsevišķas “spēles” var būt arī “sporta preces”, tomēr, tā kā nav ITSB instanču precīzu norāžu attiecībā uz konkrētajām specifiskajām precēm un attiecībā uz veidu, kādā tās tiekot izmantotas, šāds pieņēmums neatspēko faktu, ka šīm abām preču kategorijām būtībā ir atšķirīgs funkcionālais uzdevums. Pat ja šo abu preču kategoriju raksturs nosaka, ka tās ir paredzētas, lai izklaidētu sabiedrību, tās kalpo arī citiem mērķiem. “Sporta preces un vingrošanas priekšmeti” ir paredzēti, lai trenētu ķermeni ar fiziskiem vingrinājumiem, turpretim “rotaļlietas, spēles un spēļu priekšmeti” vispirms ir paredzēti, lai izklaidētu to lietotājus (spriedums “BETWIN”, iepriekš 12. punkts, EU:T:2013:291, 35. un 36. punkts).

69 Vēl acīmredzamāk nekā “rotaļlietas, spēles un spēļu priekšmeti”, uz kuriem attiecas spriedums “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), “izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm” vispirms ir paredzētas, lai izklaidētu to lietotājus izglītojošā kontekstā (sniegtu pamatzināšanas par vārdiem, burtiem, cipariem u.c.) un vispārējās attīstības kontekstā, kas, protams, var ietvert fizisko attīstību, tomēr ne tādā veidā, lai fiziskās formas iegūšana būtu to pirmais funkcionālais uzdevums. Šajā ziņā prasītāja norāda, ka “izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm” galvenokārt nozīmējot fizisko aktivitāti. Tomēr vārds “aktivitāte” var nozīmēt arī intelektuālo aktivitāti, savukārt vārdu “bērnu izglītojošās un attīstošās” pievienošana uzsver domu, ka attiecīgās aktivitātes pirmais funkcionālais uzdevums nav tikai fiziska aktivitāte, bet, gluži pretēji, tās pirmais funkcionālais uzdevums ir pedagoģisks.

70 Tātad Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 26. punktā pamatoti ir uzskatījusi, ka “sporta preces” ir paredzētas ķermeņa trenēšanai ar fiziskiem vingrinājumiem, turpretim izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm ir paredzētas, lai bērnus izklaidētu un izglītotu.

71 Tāpat Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 26. punktā pamatoti ir uzskatījusi, ka “vannas rotaļlietas bērniem” ir paredzētas “vienīgi, lai izklaidētu mazus bērnus”. Tas, ka “vannas rotaļlietu bērniem” funkcionālais uzdevums ir tikai izklaide, ir vēl acīmredzamāks nekā attiecībā uz “izglītojošām un attīstošām rotaļlietām bērnu aktivitātēm”.

72 Otrkārt, ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertās preces nav konkurējošas, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja.

73 Prasītāja tostarp apgalvo, ka patērētāji var viegli sajaukt šo preču veidu (kā piemēru tā min bumbas un pludmales volejbola komplektu).

74 Tomēr no 61., 70. un 71. punkta iepriekš izriet, ka, tā kā ar konfliktējošajām preču zīmēm aptverto preču funkcionālais uzdevums ir atšķirīgs, tās nav savstarpēji aizstājamas un tātad nav konkurējošas. Katrā ziņā, pat ja attiecīgā gadījumā dažkārt var pastāvēt attiecīgo preču savstarpēja aizstājamība, tā eksistē tikai vienā nozīmē, proti, vienīgi dažu rotaļlietu, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, patērētāji var izvēlēties izmantot atbilstošas “sporta preces”, ko aptver agrākās preču zīmes, gadījumā, kad pieaug minēto rotaļlietu cena. Ir acīmredzami, ka, pat ja “sporta preču” cenas pieaug, “sporta preču” patērētāji neizvēlēsies izmantot šīs rotaļlietas, lai aizstātu īstās “sporta preces”.

75 Treškārt, prasītāja kļūdaini norāda, ka spriedumā “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), Vispārējā tiesa nav kategoriski izslēgusi iespēju, ka attiecīgajām precēm ir līdzīgs funkcionālais uzdevums, bet vienīgi atzinusi, ka šādu līdzību nevar prezumēt, “ja nav precīzu norāžu [..] attiecībā uz konkrētajām specifiskajām precēm un attiecībā uz veidu, kādā tās tiekot izmantotas”. Šajā ziņā ir

jākonstatē, ka šis precizējums sprieduma “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), 36. punktā neietekmē šajā pašā punktā ietvertā apgalvojuma tvērumu, saskaņā ar kuru “sporta precēm” un “spēlēm, rotaļlietām un spēļu priekšmetiem” būtībā ir atšķirīgs funkcionālais uzdevums. Vispārējā tiesa ir vienīgi atgādinājusi, ka ITSB nav sniedzis pierādījumu par pretējo. Turklāt no 55. punkta iepriekš izriet, ka paredzamais divu preču zīmju sajaukšanas iespējas vērtējums ir jāveic, ņemot vērā preču aprakstu, kas norādīts preču zīmju reģistrācijas pieteikumā.

76 Katrā ziņā izskatāmajā lietā prasītāja ir sniegusi pierādījumus ITSB attiecībā uz specifiskām precēm, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme (minigolfa komplekti, “*wow* raketes”, “džungļu krokets”, tramplīni, lidojošie šķīvīši u.c.). Pretēji tam, ko norāda prasītāja, šīs iepriekš minētās preces neļauj pierādīt, ka ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertajām precēm ir viens un tas pats funkcionālais uzdevums vai ka tās ir savstarpēji aizstājamas, jo ir skaidrs, ka personas, kas iestājusies lietā, “izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm” ir domātas maziem bērniem, kas uzsver to pedagoģisko un izklaidējošo funkcionālo uzdevumu.

77 Ceturtkārt, attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru atsevišķu “sporta preču” pirmais un galvenais funkcionālais uzdevums drīzāk ir “izklaide” nekā “ķermeņa trenēšana ar fiziskiem vingrinājumiem” (kā, piemēram, golfa, boulinga, biljarda klubiem, šautriņu spēlei, lidojošajiem šķīvīšiem), ir jākonstatē, ka katrā ziņā no 57.–61. punkta iepriekš izriet, ka to raksturs atšķiras no preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, rakstura. Turklāt ITSB nav jālemj par vispārīgu “sporta preču” kategoriju kopumā, ņemot vērā tajā ietilpstošas atsevišķas specifiskas preces.

78 Piektkārt, prasītāja norāda arī, ka attiecīgajām precēm acīmredzami ir kopīgi klienti, proti, bērni un, ņemot vērā pieaugušos, kuri tās pērk saviem bērniem, tie ir identiski patērētāji, kuru apziņā preces tiek sajauktas.

79 Ir jānorāda, ka šis arguments ir jānoraida kā tāds, kas pats par sevi nav pietiekams, lai pierādītu preču līdzību, jo visas preces, kas ir domātas vieniem un tiem pašiem patērētājiem, noteikti nav identiskas vai līdzīgas.

80 Trešām kārtām, attiecībā uz preču, ko aptver konfliktējošās preču zīmes, ražošanas un izplatīšanas kanāliem, ir jākonstatē, ka, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, tie ir atšķirīgi.

81 Apelācijas padome pamatoti ir norādījusi, ka izskatāmajā lietā runa ir par preču kategorijām, kuras vispārīgi ražo specializējušies uzņēmumi un kuras tiek pārdotas speciālajos veikalos.

82 Pirmkārt, līdzīgi kā spriedumā “BETWIN”, iepriekš 12. punkts (EU:T:2013:291), ir jākonstatē, ka ir iespējams, ka “sporta preces”, no vienas puses, un “vannas rotaļlietas bērniem” un “izglītojošās un attīstošās rotaļlietas bērnu aktivitātēm”, no otras puses, ražo vieni un tie paši uzņēmumi un tās tiek piedāvātas vienos un tajos pašos izplatīšanas kanālos; šāda parādība ir mazsvarīga un bez citiem to pamatojošiem pierādījumiem tā nevar būt pamats, lai Vispārējā tiesa uzskatītu, ka abām šīm preču kategorijām ir vieni un tie paši izplatīšanas kanāli (šajā ziņā skat. spriedumu “BETWIN”, iepriekš 12. punkts, EU:T:2013:291, 38. punkts).

83 Otrkārt, ir jānorāda, ka faktam, ka attiecīgās preces var tikt pārdotas vienos un tajos pašos tirdzniecības uzņēmumos, kā, piemēram, lielveikalos vai hiperlielveikalos, nav īpašas nozīmes tāpēc, ka šajās tirdzniecības vietās var būt ļoti atšķirīga rakstura preces, patērētājiem automātiski nepiedēvējot vienu un to pašu izcelsmi (skat. spriedumu, 2010. gada 4. marts, *2nine*/ITSB – *Pacific Sunwear or California* (“nollie”), T-364/08, EU:T:2010:115, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

84 Treškārt, prasītājas sniegtie pierādījumi nav tādi, ar kuriem var atspēkot apstrīdētajā lēmumā izdarīto secinājumu. Prasītāja norāda, ka pierādījumi, kurus tā iesniedza Apelācijas padomei kā 2013. gada 7. februāra apelācijas sūdzības pamatojuma izklāsta 4. pielikumu, ir vērsti uz to, lai pierādītu, ka lielveikalos Apvienotajā Karalistē un Spānijā sporta preces tiek pārdotas līdzās aktivitātēm paredzētām rotaļlietām.

85 Vispirms attiecībā uz vispārīgu preču lielveikaliem, tādiem kā “Jarrold” vai “El Corte Ingles”, no šiem pierādījumiem izriet, ka sporta preces tiek pārdotas kā “fitnesa” kategorijas preces, turpretim ārtelpu rotaļlietas tiek pārdotas kā “rotaļlietu” kategorijas preces vai “ārtelpu rotaļlietas”, kuras, lai gan var būt tuvas, tomēr atbilst divām atsevišķām preču kategorijām, kā to apstrīdētā lēmuma 27. punktā norāda Apelācijas padome.

86 Turpinot ir jāatgādina, ka katrā ziņā konkrēto sabiedrības daļu veido plašas sabiedrības locekļi Vācijā un līdz ar to, vērtējot preču līdzību, pierādījumiem attiecībā uz izplatītajiem citās valstīs ir tikai ļoti ierobežota, gandrīz nekāda vērtība.

87 Visbeidzot attiecībā uz pierādījumiem, kurus prasītāja iesniedza ITSB un kuri vērsti uz to, lai pierādītu, ka tādi sporta preču ražotāji kā “Nike” vai “Adidas” ražo arī aktivitātēm paredzētas rotaļlietas, ir jākonstatē, ka šīs rotaļlietas neietilpst aktivitātēm paredzēto izglītojošo un attīstošo rotaļlietu klāstā, bet drīzāk tirdzniecību veicinošo preču klāstā un katrā ziņā šie gadījumi ir mazsvarīgi, jo tie attiecas tikai uz ļoti pazīstamām sporta preču zīmēm un nevar atspēkot secinājumu, saskaņā ar kuru principā ar konfliktējošajām preču zīmēm aptvertās preces ražo dažādi un specializējušies uzņēmumi.

88 Ceturtām kārtām, prasītāja norāda, ka Apelācijas padome nav ņēmusi vērā ne ITSB pastāvīgo praksi, kurā apstiprināts, ka pastāv vismaz niecīga līdzība starp “sporta precēm” un “rotaļlietām, spēlēm un spēļu priekšmetiem”, ne Vācijas federālās tiesas lēmumu, kas minēts spriedumā “KNUT”, iepriekš 41. punkts (EU:T:2013:448), ne arī pašu spriedumu “KNUT”, kā arī vēlākus ITSB lēmumus.

89 Attiecībā uz argumentu saistībā ar ITSB lēmumu pieņemšanas praksi un Savienības judikatūru, no iepriekš 42. punktā minētās judikatūras izriet, ka apelācijas padomju lēmumu tiesiskums ir jāvērtē, vienīgi pamatojoties uz Regulu Nr. 207/2009, nevis uz [apelācijas padomju] agrāko lēmumu pieņemšanas praksi.

90 Līdz ar to ir jāatgādina, ka ITSB sava kompetence ir jāīsteno atbilstoši vispārējiem Savienības tiesību principiem, tādiem kā vienlīdzīgas attieksmes princips un labas pārvaldības princips. Ņemot vērā abus iepriekš minētos principus, ITSB, izvērtējot Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir jāņem vērā lēmumi, kas jau ir pieņemti attiecībā uz līdzīgiem pieteikumiem, un ar īpašu uzmanību jāapsver, vai ir jālemj tādā pašā veidā vai ne. Tomēr vienlīdzīgas attieksmes principam un labas pārvaldības principam ir jāsaskaņojas ar tiesiskuma ievērošanu. Līdz ar to neviens no procesa ITSB dalībniekiem nevar sev par labu atsaukties uz iespējamu prettiesisku rīcību, kas iespējami pieļauta par labu citai personai, lai saņemtu identisku lēmumu. Turklāt tiesiskās drošības un labas pārvaldības iemeslu dēļ ikviena reģistrācijas pieteikuma izskatīšanai jābūt stingrai un pilnīgai un tai ir jānotiek katrā konkrētajā gadījumā (skat. spriedumu, 2011. gada 10. marts, *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB, C-51/10 P, Krājums, EU:C:2011:139, 73.–77. punkts un tajos minētā judikatūra).

91 Izskatāmajā lietā, ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka attiecīgās preces ir atšķirīgas. Ir jākonstatē, ka lēmumi, uz kuriem norādījusi prasītāja, un lēmumi, uz kuriem norādījusi persona, kas iestājusies lietā, atklāj vienīgi to, ka ITSB eksistē lēmumu pieņemšanas prakse, kas nav pilnībā konsekventa, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja.

92 Turklāt attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru valsts preču zīmju biroji Savienības teritorijā un, konkrēti, Vācijas federālā patentu tiesa lietā “32 W (pat) 6/01”, uz kuru veikta atsauce spriedumā “KNUT”, iepriekš 41. punkts (EU:T:2013:448), uzskata, ka šīs preces ir līdzīgas, ir jāatgādina, ka Kopienas preču zīmju režīms ir autonoma sistēma, kuru veido tai raksturīgas tiesību normas un kura

tiecas īstenot tai raksturīgus mērķus, un tā ir piemērojama neatkarīgi no jebkādas valsts sistēmas (spriedums, 2000. gada 5. decembris, *Messe München*/ITSB (“electronica”), T-32/00, Krājums, EU:T:2000:283, 47. punkts). No pastāvīgās judikatūras izriet, ka dalībvalstīs jau veiktas [preču zīmju] reģistrācijas ir vienīgi faktori, kas, nebūdami izšķiroši, var tikt ņemti vērā Kopienas preču zīmju reģistrācijas mērķiem (spriedumi, 2000. gada 16. februāris, *Procter & Gamble*/ITSB (Ziepju forma), T-122/99, Krājums, EU:T:2000:39, 61. punkts, un 2001. gada 19. septembris, *Henkel*/ITSB (Sarkana un balta apaļa tablete), T-337/99, Krājums, EU:T:2001:221, 58. punkts).

93 Turklāt attiecībā uz argumentāciju, kas balstīta uz spriedumu “KNUT”, iepriekš 41. punkts (EU:T:2013:448), no 59. un 65. punkta iepriekš izriet, ka to nevar transponēt uz izskatāmo lietu.

94 Tāpat ir jānoraida prasītājas argumenti attiecībā uz reģistrācijas pieteikuma saīsināšanu (skat. iepriekš 9. punktu), tā kā, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, vairs nav jālemj par šīs saīsināšanas ietekmi uz preču līdzību.

– Par sajaukšanas iespēju

95 Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas mērķiem sajaukšanas iespējas priekšnoteikums ir vienlaicīgs konfliktējošo preču zīmju identiskums vai līdzība, kā arī ar tām aptverto preču vai pakalpojumu identiskums vai līdzība. Šie nosacījumi ir kumulatīvi (skat. spriedumu, 2009. gada 22. janvāris, T-316/07 *Commercy*/ITSB – *easyGroup IP Licensing* (“easyHotel”), Krājums, EU:T:2009:14, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

96 Prasītāja norāda, ka tikai tad, kad preces acīmredzami un neapšaubāmi nav līdzīgas, nav īstenojies viens no Regulas Nr. 207/2009 8. panta b) apakšpunkta būtiskajiem nosacījumiem un iebildumi ir jānoraida, nevērtējot apzīmējumu līdzību un sajaukšanas iespēju. Izskatāmajā lietā tas tā nav.

97 Ir jākonstatē, ka apstrīdētajā lēmumā pamatoti ir uzskatīts, ka konfliktējošās preces ir atšķirīgas, tādējādi skaidri norādot, ka starp tām nav nekādas līdzības. Tāpēc tā pamatoti ir uzskatījusi, ka nevar pastāvēt nekāda sajaukšanas iespēja, pat ņemot vērā apzīmējumu līdzību, jo nav īstenojies viens no Regulas Nr. 207/2009 8. panta b) apakšpunkta piemērošanai vajadzīgajiem nosacījumiem, proti, preču identiskums vai līdzība.

98 Ņemot vērā visus šos apstākļus, prasītājas izvirzītais otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

99 Tā kā neviens no pamatiem, kurus prasītāja izvirzīja, pamatojot savus prasījumus, nav pamatots, prasība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

100 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

101 Turklāt persona, kas iestājusies lietā, lūdza piespriest prasītājai atlīdzināt izdevumus, kas tai radušies administratīvajā procesā ITSB. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 190. panta 2. punktu nepieciešamos izdevumus, kas lietas dalībniekiem ir radušies, izskatot lietu Apelācijas padomē, uzskata par atlīdzināmiem tiesāšanās izdevumiem. Tomēr tas neattiecas uz izdevumiem, kas radušies procesā Iebildumu nodaļā. Attiecīgi, personas, kas iestājusies lietā, lūgums piespriest prasītājai, kurai spriedums ir nelabvēlīgs, atlīdzināt izdevumus, kas radušies administratīvajā procesā ITSB, var tikt apmierināts

vienīgi attiecībā uz nepieciešamajiem izdevumiem, kas personai, kas iestājusies lietā, radušies procesā Apelācijas padomē (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 12. janvāris, *Devinlec*/ITSB – *TIME ART* (“QUANTUM”), T-147/03, Krājums, EU:T:2006:10, 115. punkts).

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *BH Stores BV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas *Alex Toys LLC* radušies procesā Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas padomē.

Jaeger Van der Woude Kancheva

Wetter Ulloa Rubio

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 2. jūlijā.

[Paraksti]